

Formanden: Det næste Spørgsmaal er stillet af det ærede Medlem Hr. Tesdorpf til Forsvarsministeren og er saalydende:

Tilsigter Forsvarsministeren som Led i en midlertidig Forsvarsordning at søge oprettet et lovpligtigt Hjemmeværn?

Tesdorpf: Mit Spørgsmaal er muligvis ikke helt let for den højtærede Forsvarsminister at svare paa, men der er jo heller ingen der har sagt, at det skal være let.

Grunden til, at jeg spørger, er den Usikkerhed, der er om Hjemmeværnsforeningernes Fremtid. I Landsforbundets Love om Hjemmeværnsforeningerne, som er godkendt af Krigsministeriet, staar, at Opgaven bl. a. er at virke for, at Hjemmeværnet kommer til at virke og indgaa som et Led i Forsvaret, saaledes som man i Dag ser det ske i Sverige og Norge og flere andre Lande, og saaledes som ogsaa den kommanderende General herhjemme, Generaløjtnant Gørtz, i sit Foredrag forleden udtrykte som sin personlige Mening, at det skulde og burde blive Tilfældet i Danmark. Da Overenskomsten mellem Krigsministeriet og Hjemmeværnsforeningerne i Foraaret 1946 blev oprettet, tænkte man sig vel ogsaa, at denne Overenskomst blot var Forløberen for en nærmere Sammensvejsning mellem Hær og Hjemmeværn, saaledes at Soldaterne, naar de blev hjemsendt, automatisk gik ind i Hjemmeværnsarbejdet, og efterhaanden som de ikke mere var indkaldelsespligtige, sammen med frivillige dannede en i Virkeligheden udvidet Hær. Og til disse Forhaabninger støtter de mange sig, som i Dag bringer store personlige Ofre, baade i Tid og i Penge for at holde Arbejdet i Gang i Hjemmeværnsforeningerne. Naar jeg stiller mit Spørgsmaal, er det, fordi det er klart for en stor Del af Hjemmeværnsforeningernes Folk, at i det lange Løb vil dette Arbejde tørre ind, hvis der ikke bliver ydet større Støtte, baade i Form af militær Instruction og af, kan jeg sige, aandelig og materiel Opmuntring fra Staten og det øvrige Samfund. Derfor er det jeg spørger, om den højtærede Forsvarsminister tror, det vil vare længe, inden denne Støtte og denne Opmuntring kommer.

Jeg kan godt tilføje, at jeg ogsaa spørger, fordi jeg føler mig ganske overbevist om, at det vilde være blodig Synd, om man i Dag forspildte al den friske Værnevilje, som bor i de 300 Hjemmeværnsforeninger med ca. 45 000 Medlemmer, og jeg vil gerne tilføje ogsaa forspildte en Del af den Værnevilje, som bor uden for Foreningerne — altsaa baade Værneviljen udenfor og

den indenfor —, som et lovpligtigt Hjemmeværn netop vilde kalde paa, i Stedet for at den som nu paa mange Maader har Følelsen af, at den ligesom bliver frosset væk.

Til allersidst vil jeg gerne sige, at nogle er positivt indstillet over for Hjemmeværnet, nogle negativt. Ogsaa i denne Sal findes begge Standpunkter repræsenteret, nogle synes om en væbnet Hjemmestyrke, nogle synes ikke om den. Jeg tror, begge Parter vilde vinde ved, at Hjemmeværnsforeningerne saa snart som muligt bliver afløst af det, som maa og skal være den endelige Mening dermed, nemlig et lovpligtigt Hjemmeværn.

Forsvarsministeren (Rasmus Hansen): I Anledning af det ærede Medlem Hr. Tesdorpf's Spørgsmaal til mig om Hjemmeværnene skal jeg svare, at det er Regeringens Hensigt at lade Spørgsmaalet om Hjemmeværnene behandle i Forsvarskommissionen, og jeg finder det ikke rimeligt, at jeg tager Stilling til et eller flere af de Problemer, som er henvist til Kommissionens Overvejelser, før Kommissionens Forhandlinger er afsluttet.

Tesdorpf: Jeg beklager, at den højtærede Forsvarsminister ikke vil tage personlig Stilling. Jeg forstaar det ikke, thi det kan ikke være vanskeligt at blive klar over, at i Dag vilde det være let at faa et Flertal alle Steder for et lovpligtigt Hjemmeværn.

Jeg vil gerne føje til det, jeg sagde før, at selv om Sagen indgaa som et Led i den midlertidige Forsvarsordning, som man paataenker, har det jo trukket længe ud, og jeg tror, at maaske kan Hæren taale, at det trækker noget ud endnu, men Hjemmeværnsforeningerne har ikke saa let ved at taale det. Derfor spørger jeg, om det ikke var muligt netop som en Opmuntring til Hjemmeværnsforeningerne at faa i hvert Fald Følelsen af, at de vil faa en Chance for at blive det, som var Meningen: et lovpligtigt Hjemmeværn.

Hermed sluttede Spørgsmaalet.

Formanden: Det næste Spørgsmaal er stillet af det ærede Medlem Fru Kirsten Gloerfelt-Tarp til Socialministeren og er saalydende:

Agter Ministeren snarest at fremsætte Forslag til Lov om Husmoderafløsning paa Grundlag af den Betænkning, der den 28. April 1947 blev afgivet af det af Arbejds- og Socialministeriet den 24. Maj 1946 nedsatte Udvalg?